

Dekalog mądrego ministra zdrowia

- I. Po pierwsze, bez względu na światopogląd, poglądy polityczne i przynależność partyjną każdy z nas będzie miał kiedyś problemy ze zdrowiem. Choroba, ból, cierpienie i śmierć są integralnym elementem kondycji ludzkiej. Mądry minister zdrowia winien dążyć do stworzenia takich warunków, w których wszyscy mają nie tylko równe szanse optymalnego rozwiązania swoich problemów zdrowotnych, lecz także równe szanse, by nie umierać, wszystko jedno jak.

- II. Po drugie, chociaż życie i zdrowie są wartościami, nie są to jedyne wartości, które polityk powinien chronić. Nie są to też wartości najwyższe. Konflikt zdrowia i życia z innymi wartościami jest nieuchronny, a mądry polityk powinien zdawać sobie sprawę z konieczności zawierania kompromisów. Każdy kompromis wymaga pewnego wyrzeczenia i każdy kompromis ma swoje granice.

- III. Po trzecie, życie i zdrowie kosztują. Nasze potrzeby zdrowotne rosną szybciej aniżeli możliwości ich zapokojenia. Każdy obywatel powinien zatem dokładnie wiedzieć, co mu się słusznie należy od państwa z tytułu obowiązkowego ubezpieczenia zdrowotnego, a także - w jakiej mierze on sam ponosi odpowiedzialność za swoje zdrowie.

- IV. Po czwarte, pamiętaj, że czym innym są cele funkcjonowania systemu ochrony zdrowia, a czym innym są środki realizacji tych celów. Im więcej czasu poświęcisz na określenie i uzyskanie aprobaty społecznej dla celów systemu, tym łatwiej będzie ci uzyskać aprobatę dla planowanych środków.

- V. Po piąte, pamiętaj, że błąd w polityce zdrowotnej państwa ma daleko większe konsekwencje niż błąd popełniony w indywidualnym przypadku. Polityka zdrowotna państwa ma bowiem charakter długookresowy i bierze pod uwagę dobro więcej niż tylko jednego pokolenia.

- VI. Po szóste, twoim głównym zadaniem jest realizacja wspólnie wynegocjowanych i jednoznacznie zdefiniowanych celów systemu ochrony zdrowia. Każda decyzja, którą podejmujesz powinna być racjonalna, wolna od emocji oraz doraźnych nacisków i interesów politycznych.
- VII. Po siódme, podejmując taką czy inną decyzję działasz zwykle w warunkach niepewności. Zadbaj zatem o to, aby w podejmowaniu decyzji kierować się metodą naukową i korzystać wyłącznie z pomocy wiarygodnych, kompetentnych i niezależnych ekspertów. Obywatel ma prawo wiedzieć, kto jest odpowiedzialny za dany projekt, analizę, propozycję zmiany czy konkretną decyzję. Pamiętaj, że masz moralny obowiązek racjonalnego uzasadnienia podejmowanych przez siebie decyzji.
- VIII. Po ósme, zaplanuj czas na myślenie oraz pieniądze na badania studyjne, w tym analizy wykonalności, planowanie i analizę możliwych scenariuszy wydarzeń. Decyzje podjęte *ad hoc* pod wpływem emocji i nacisków politycznych z reguły mają negatywne konsekwencje.
- IX. Po dziewiąte, pamiętaj, że działasz pod presją różnych, niekiedy bardzo potężnych i wpływowych grup interesów. Powierzono ci rolę szafarza dobra publicznego. Jeśli zatem podejmujesz taką lub inną decyzję o rozdziale, z natury rzeczy ograniczonych, publicznych środków finansowych, pomyśl zawsze o kosztach alternatywnych tej decyzji.
- X. Po dziesiąte, każdy polityk ma moralny obowiązek kompetencji. W tym jednak przypadku rzetelne wypełnianie tego obowiązku jest wyjątkowo ważne – dotyczy bowiem życia, zdrowia i pomyślności każdego z nas.

Zbigniew Szawarski

Marek Kokot

Krzysztof Łanda

Jacek Siwiec

Anonimowy (na razie) polityk